

L'Alt Empordà

Joan Ferrerós

La sardana aèria i la rua A Figueres, la inauguració de la capitalitat cultural catalana fou espectacular. L'evocació a Pep Ventura en forma de sardana aèria, penjada de la grua més alta de can Padrosa (cedida gratuïtament), malgrat la tramuntana pogué lluir suficientment per ser admirada des de baix. I la rua, que exhibia andròmines relatives al submarí de Narcís Monturiol –al meu parer, una meravella–, es va mostrar propera a la gent, s'hi va barrejar, i va ser aplaudida amb afecte. Felicitats al comissari Soldevilla. Per a més gaudi artístic, Mariona Seguranyes –que la fa a Figueres– prepara un atlas paisatgístic de les terres de Girona per reunir els pintors dels segles XIX i XX que han retratat la província, i, amb motiu dels vint anys de la mort de Dalí, al Museu hom pot ocasionalment admirar-hi els «rellotges tous».

Exili: setanta anys Fa setanta anys que passaren per la plana i l'Albera milers de persones camí de l'exili, inclosos polítics i governs sencers. Se n'han fet actes commemoratius, dels quals algú ha assenyalat el considerable punt de vista espanyol i l'escassa perspectiva catalana. També s'han recuperat els búnquers –que la gent en diu, o en deia, *nius de metralladores*– de la Jonquera, que Franco (sorprenentment) havia fet construir per protegir la frontera de l'exèrcit nazi. No seria tan estrany, però, el que he llegit en algun lloc: que en realitat s'havien fet per refusar una possible invasió dels exiliats republicans ajudats –santa innocència!– per les «potències democràtiques» que havien derrotat el feixisme.

La pilona i els vibradors La pilona que barra intermitentment l'entrada de cotxes a la Rambla de Figueres pel carrer Nou dona molt joc dialèctic: de saló de plens, entre govern i oposició, i de parti-

daris i detractors als cafès, a les botigues i al carrer; és un d'aquells temes tan empordanesos, tant com el curset de dos dies que l'Ajuntament de Roses ha ofert gratuïtament als joves perquè aprenguin a fabricar vibradors, aquestes andròmines fàl·liques i motoritzades, substitutives o complementàries del penis.

Prostitutes i filferros Una noia hongaresa que parava en una rotonda a tocar de Castelló d'Empúries ha estat trobada morta en un canal d'Empúria-brava. La desgràcia ha portat a primera pàgina el mal crònic de la prostitució a peu de carretera, abundant a l'Empordà gràcies als francesos que en gasten, ja que ho tenen prohibit per Sarko a ca seva. Ara podria escriure que és un assumpte que no es pot resoldre, però diré que no s'hi vol fer res. Tampoc no es vol fer res contra el vandalisme motoritzat que assola la seguretat i la calma dels camins tots els caps de setmana, i que ha empès un protohomicida a posar filferros als camins perquè un energumen en moto o quad, o un pacífic veí o passant, s'hi juguïn la vida.

Rebrols A Figueres el pressupost municipal preveu retallar els diners per a les entitats, la qual cosa ha generat tensions consistorials. L'Empordà no només és el darrer lloc on arriben les obres del TGV, sinó que a Figueres hi ha previstes, com en les escoles, dues estacions: la provisional –els barracons– i, al costat i a la llarga, la definitiva. Els aficionats a l'Embarraçat disputen amb l'Ajuntament, que els vol retallar la durada de la festa. A l'Escala, on la llevantada va soscar el passeig, l'alcalde Estanis Puig té la promesa del conseller Nadal que estarà refet abans de l'estiu. Així sia.

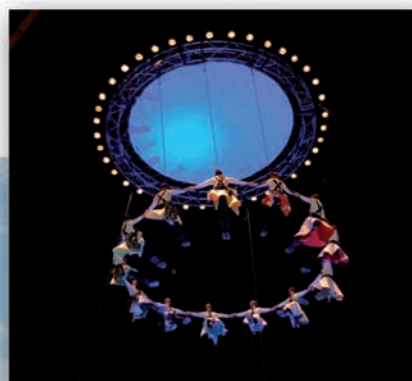
El Baix Empordà

Gerard Prohías

La batalla de les formigues No he volgut evitar l'obvietat de l'encapçalament perquè, tot i la seva poca originalitat, em sembla exacte. És aquesta d'ara, però, una batalla ben fútil. Tots plegats som ben estranys: a vegades, gegantins; massa sovint, petits, petits, petits. Algú del cantó de més amunt diu «Nosaltres, des de sempre que l'illot més gran l'anomenem *l'Illa*»; així, amb majúscula; algú altre, des del cantó de més avall, respon: «I com et penses que l'anomenem nosaltres?: *L'Illa*!».

Per molt que m'ho miro, m'és impossible discernir a qui pertanyen aquest ram de roques escadusseres i *alarpes*. S'utilitzen arguments ben primers, que apel·len més a sentiments col·lectius que no pas a jurisprudències definitives. La Generalitat ha mediat entre Palamós i Palafrugell i, salomònic, n'ha decidit el repartiment. Palamós no hi està del tot conforme, mentre que Palafrugell signaria l'alto el foc immediat. Més enllà d'una toponímia filla del màrqueting (*illes Formigues-Palamós* o *illes Formigues-Palafrugell*, si s'escau) no hi sé veure els interessos últims de la batalla. Només sé que les

▲ La companyia Deambulants va obrir el passat 24 de gener la capitalitat de la cultura catalana Figueres 2009.